

Diumenge XXXIV de durant l'any: Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (A)

Text de l'Evangelí (Mt 25,31-46): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà en el seu tron gloriós. Tots els pobles es reuniran davant seu, i Ell destriarà la gent els uns dels altres, com un pastor separa les ovelles de les cabres, i posarà les ovelles a la seva dreta i les cabres a la seva esquerra.

»Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: ‘Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm’. Llavors els justos li respondran: ‘Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't?’. El rei els respondrà: ‘Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu’.

»Després dirà als de la seva esquerra: ‘Aparteu-vos de mi, maleïts, aneu al foc etern, preparat per al diable i els seus àngels. Perquè tenia fam, i no em donàreu menjar; tenia set, i no em donàreu beure; era foraster, i no em vau acollir; anava despullat, i no em vau vestir; estava malalt o a la presó, i no em vau visitar. Llavors ells li respondran: ‘Senyor, ¿quan et vam veure afamat o assedegat, foraster o despullat, malalt o a la presó, i no et vam assistir?’. Ell els contestarà: ‘Us ho asseguro: tot allò que deixàveu de fer a un

d'aquests més petits, m'ho negàveu a mi' I aquests aniran al càstig etern, mentre que els justos aniran a la vida eterna».

«Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu»

P. Antoni POU OSB Monjo de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens parla del judici definitiu. I amb aqueixa il·lustració metafòrica d'ovelles i cabres, en fa veure que es tractarà d'un judici d'amor. «Serem jutjats sobre l'amor», ens diu sant Joan de la Creu.

Com diu un altre místic, sant Ignasi de Loyola en la seva meditació Contemplació para alcanzar amor, l'amor s'ha de posar més en les obres que en les paraules. I l'Evangeli d'avui és ben il·lustratiu. Cada obra de caritat que fem, la fem a Crist mateix: «(...) Perquè tenia fam, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; era a la presó, i vinguéreu a veure'm» (Mt 25,34-36). Més encara: «Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40).

Aquest passatge evangèlic, que ens fa tocar ben de peus a terra, posa la festa del judici de Crist Rei en el seu lloc. La reialesa de Crist és tota una altra cosa que la prepotència, és simplement la realitat fonamental de l'existència: l'amor tindrà la darrera paraula.

Jesús ens mostra que el sentit de la reialesa -o potestat- és el servei als altres. Ell afirmà de sí mateix que era Mestre i Senyor (cf. Jn 13,13), i també que era Rei (cf. Jn 18,37), però exercí el seu mestratge rentant els peus dels deixebles (cf. Jn 13,4 ss.), i regnà donant la vida. Jesucrist regna, primer, des d'un humil bressol (una menjadora!) i, després, des d'un tron força incòmode, és a dir, la Creu.

Sobre de la creu hi havia el cartell que deia «Jesús de Natzaret, Rei dels jueus» (Jn 19,19): el que l'aparença semblava negar, la realitat fonda del misteri de Déu ho confirmava, ja que Jesús en la seva Creu regna i el seu amor ens jutja. «Serem jutjats sobre l'amor».